

Oponentský posudek na bakalářskou práci Johany Musálkové

Rozdílné konceptualizace zvířat a vlastnictví mezi Prvními národy Kanady a kanadskou vládou: případ smluvních vyrovnání mezi Denéy/ Métisy a kanadskou vládou

Vypracoval Marco Stella

Předložená práce o rozsahu 38 stran textu mimo seznam literatury se věnuje problematice rozdílného uchopení konceptu „zvířete“ a „vlastnictví“ na poli smluv mezi kanadskou vládou a Prvními národy Kanady. Téma považuji za poměrně inovativní a zajímavé, mohu předeslat že i zpracování tématu je víceméně vyhovující, mám však několik výhrad, které se týkají především formální části textu. Na poli human-animal studies se studie podobného typu vyskytují poměrně často a jde tak o oblast, ve které autorka mohla nalézt a nalezla více než dostatečné množství sekundární literatury (40 desítky zahraničních publikací).

Předně, práce neobsahuje jasně formulované cíle ani postup, který autorka aplikuje. Předně mi není ani po několikerém čtení jasné, zda se jedná o práci čistě rešeršní a analýza smluv je přejatá, nebo zda se jedná o autorčinu originální práci. To je asi největší výtka a žádám autorku o vysvětlení a především dodatečně jasné formulování cílů práce. V tomto provedení není zřejmé, kde přesně je odvedena autorská práce a kde se jedná o „pouhou“ rešerši. To vede k tomu, že čtenář se důvodu umístění některých kapitol dovtípí až posléze, což velmi znesnadňuje čtení. Poměrně dlouhé pasáže textu jsou parafrázemi sekundární literatury, například Abel 1992 na stranách 20-23, což nepůsobí úplně dobře.

Ačkoliv k obsahové a literární stránce nemám výhrad, ba dokonce se domnívám, že po stránce literární je práce nadprůměrná, formální provedení práce trpí řadou řemeslných nedokonalostí. Seznam literatury, jakož i literární odkazy uvnitř textu nemají jednotný formát, některé údaje místy chybí, v citacích v textu se občas vyskytuje čárka, jindy tečka, objevují se různé typy písem, někdy ke číslu strany uvozeno zkratkou str., někdy pouze dvojtečkou.

Nové oddíly textu, jako například bibliografie, by kvůli přehlednosti bylo lépe začínat na novém listu, přílohy nejsou uvozeny nadpisem.

Poznámky pod čarou nejsou typograficky sjednocené (různé velikosti a písma) a v některých případech, troufám si říci, i zbytečné – pokud se nejedná o práci řešící lingvistické či obdobné problémy, nevidím důvod proč udávat originální znění citátů (byť je takový počin velmi poctivý). Kde naopak originální znění chybí, jsou názvy knih uvnitř textu, které jsou autorkou přeloženy do češtiny, což je postup nestandardní (pokud samozřejmě již neexistuje český překlad).

Vzhledem k těmto nedostatkům, z velké části způsobených jistou nedůsledností při finalizaci textu a z důvodu jisté nejasnosti týkající se toho, zda je práce pouhou rešerší, či zda a v jaké míře je i produktem autorčina badatelského úsilí práci hodnotím pouze jako velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 2. září 2013